

”Under en tid undvek jag faktiskt att gå förbi lägenheten som vi bott i, för jag tyckte det kändes så sorgligt”

Vem är du?

Jag är en 32-årig småländska som slits mellan landet och staden. Vill ha utbudet och variationen som Stockholm kan ge, men saknar ofta luften, lukten och jorden som finns på landsbygden.

Hur bor du?

Jag har en hyresrätt i Gröndal, men bor på två ställen - dels där och dels hos min pojkvän i Årsta. Nu tänker vi dock flytta ihop i en lägenhet och hyra ut den andra. Ibland blir det lite opraktiskt att pendla mellan två lägenheter, när de saker man vill ha och behöver är på fel ställe och man köper mat som inte hinner bli uppäten. Det är lyxigt att ha ett alldeles eget hem där man får bestämma själv och ha det precis som man vill, men jag tycker också att det ska bli väldigt mysigt att bo tillsammans i ett gemensamt hem. Både Gröndal och Årsta är väldigt trivsamma områden där jag känner mig hemma. Gröndal har sin eklektiska arkitektur och närheten till vattnet, och Årsta har sin 50-talskänsla och ett spännande lokalt kulturliv.

Hur har du bott tidigare?

Jag är född och uppvuxen på småländska landsbygden. Mina föräldrar hade jordbruk, och jag tillbringade mycket tid bland djuren och ute i naturen. Jag tillhör sjätte generationen som är född på vår gård, och känner en stark hemhörighet med skogen, marken och mitt släktarv där.

Jag fick tidigt ett eget rum, det vara bara de allra första åren som jag delade med min syster. När rummet skulle tapetseras om någongång i slutet på 80-talet fick jag välja tapeter själv (ljusblå med små blommor), och när jag var tonåring målade jag om väggarna i mörkrött. Utanför fönstret fanns det ett litet tak som jag brukade klättra ut på, fastän att jag egentligen inte fick. Jag flyttade hemifrån när jag var nitton år, till en enkel liten vindslägenhet i Vimmerby. Där bodde jag med min katt, men han trivdes tyvärr inte lika bra som jag gjorde. Han ville fortsätta bo på bondgård.

Hösten 2001 flyttade jag till Stockholm, då jag började plugga på universitetet. Min bostadskarriär i Stockholm är inte så lång jämfört med många andras. Första tiden delade jag och min kompis ett rum i Fisksätra, och efter ett tag flyttade vi till Skarpnäck där vi hyrde en lägenhet i andrahand. Där bodde vi, fyra personer och två siameskatter, i ett litet minikollektiv och trivdes jättebra. När kontraktet tog slut efter ca 1 ½ år blev vi tvungna att flytta, och jag minns att jag tyckte det var hemskt. Under en tid undvek jag faktiskt att gå förbi lägenheten som vi bott i, för jag tyckte det kändes så sorgligt. Trots att jag och min dåvarande pojkvän fått hyra en ny (dock mycket mindre och dyrare) lägenhet på Valhallavägen inne i stan.

Lägenheten på Valhallavägen var en orenoverad bostadsrätt på 20 kvadrat, som var under stambyte större delen av vår tid där. Vi bodde på femte våningen, och det var ganska omständligt under stambytesperioden. Vi fick diska i duschen när kokvrån var avstängd och gå ner i källaren för toa och dusch när badrummet var avstängt. Ändå bodde vi där i nästan två år. I oktober 2004 fick jag ett förstahandskontrakt på en lägenhet i Gröndal, och då började Stockholm äntligen kännas som hemma. En plats där jag hade ett sammanhang, bodde och levde. Jag har bott i samma område sedan dess, bara i stort sett bytt port och våningsplan.

Känner du dig trygg hemma?

Mitt hem är min borg, jag känner mig väldigt trygg hemma. Jag fäster mig lätt vid de ställen jag bor på, det är både på gott och ont. Då kan det kännas lite jobbigt att flytta - att bryta upp från ett hem och att andra helt främmande människor ska flytta in. Jag blir lätt sentimental och tänker på allt det som hänt under tiden man bott där. Nuförtiden har jag dock blivit lite bättre på att komma ihåg att det brukar blir lika hemtamt och tryggt som innan, vid en flytt. Alla ens saker och möbler är ju med. Ofta

är det ens egna personliga bohag som gör hemkänslan, inte alltid lägenheten eller den geografiska platsen.

Hur skulle du helst vilja bo?

Det finns nog flera olika drömboenden som skulle passa mig. Jag skulle vilja bo rymligt, med stora fönster, mycket ljusinsläpp och en takterrass - gärna vid vattnet. Eller i ett hus på landet, där jag kan ha häst igen och vara nära min skog.

För några år sedan var vi flera kompisar som bodde i samma hyreshus i Gröndal, fast i varsina lägenheter. Vi gick mellan varandras hem och hade många roliga fester och middagar, vi behövde inte ens ta på skor för att hälsa på varandra. Så skulle jag gärna bo igen, om jag fick möjlighet. Att ha sitt eget hem men samtidigt ett nära socialt umgänge runt husknuten, en variant på kollektivboende.

Vad gör du hemma?

Mitt hem är både viloplats och sällskapsplats för mig. Jag tycker om att vara hemma och bara tassa runt i tofflor, men också att ha gäster eller familjen på besök. Förr hade jag ofta fester och tillställningar hemma, nu blir det inte lika ofta. Mest blir det middagar eller en spontan kopp kaffe i goda vänners lag. Jag tycker mycket om att laga mat, och köket är nog en av mina favoritplatser.

När jag är hemma brukar jag lyssna på musik, titta på film, sköta om krukväxterna/balkongodlingen eller bara ligga och läsa. Det är av stor betydelse för mig hur det ser ut och känns i mitt hem. Jag väljer möbler och prylar omsorgsfullt, och vill att var sak ska ha sin plats. Jag låter nog det estetiskt tilltalande komma före det praktiska, när det gäller möbler och inredning. Krukväxter och böcker tar nog mest plats i mitt hem. Jag är inte pedant men vill gärna ha det städat och ordningsamt omkring mig, för att verkligen trivas.